

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1033
18.10.2013

Biroul permanent al Senatului
Bp 432 / 30.10.2013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea Legii nr.95 din 14 aprilie 2006 privind reforma din domeniul sănătății*”, inițiată de domnul deputat Petru Movilă – Grupul parlamentar al PD-L (Bp. 432/2013).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 95/2006 privind reforma din domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare*, prin introducerea unui nou articol, **art. 17²**, în sensul că, în mod excepțional, funcționarii publici din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București să poată desfășura activități profesionale, potrivit calificării pe care o dețin, în afara programului normal de lucru, în unitățile sanitare publice de pe raza teritoriului arondat direcțiilor de sănătate publică și a municipiului București, pentru suplinirea lipsei acute de personal specializat.

II. Observații

1. Din punct de vedere al constituționalității, apreciem că prin măsura preconizată la **art. 17² alin. (2)** din propunerea legislativă se creează premisa unor vicii de neconstituționalitate în raport cu prevederile art. 41 alin. (3) din *Constituția României, republicată*, potrivit cărora „*Durata normală a zilei de lucru este, în medie, de cel mult 8 ore.*” În plus, apreciem că măsura legislativă în discuție ar trebui să fie corelată și cu prevederile art. 112 și art. 114 din *Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, referitoare la durata timpului de muncă, dar și cu cele ale art. 120-124 din aceeași lege, referitoare la munca suplimentară.

De asemenea, semnalăm faptul că soluția propusă are caracter restrictiv/discriminatoriu în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din *Constituția României*, care consacră *principiul egalității în drepturi*, întrucât aceasta permite doar funcționarilor publici să poată desfășura activități profesionale în afara programului normal de lucru, iar nu și personalului contractual din cadrul aceluiași direcții.

În plus, precizăm că se încalcă și dispozițiile art. 138 alin. (5) din *Constituția României*, care prevăd că „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”, întrucât măsura preconizată presupune și cheltuieli financiare suplimentare de la bugetul de stat.

2. Totodată, cu privire la dispozițiile **art. 17² alin. (2)** din propunerea legislativă, semnalăm că se creează o stare de incompatibilitate pentru funcționarii publici și că normele propuse contravin prevederilor cuprinse în *Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare*, care reglementează în cuprinsul Secțiunii a 5-a Capitolul III din Titlul IV al Cărții I – *Regimul incompatibilităților privind funcționarii publici*.

Astfel, potrivit prevederilor art. 96 alin. (1) din *Legea nr. 161/2003*, „*funcționarii publici, funcționarii publici parlamentari și funcționarii publici cu statut special pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice, al creației literar-artistice. Funcționarii publici, funcționarii publici parlamentari și funcționarii publici cu statut*

special pot exercita funcții în alte domenii de activitate din sectorul privat, care nu sunt în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate ca funcționar public, funcționar public parlamentar sau funcționar public cu statut special, potrivit fișei postului.”

3. În ceea ce privește mențiunea de la **art. 17² alin. (4)** din propunerea legislativă, respectiv faptul că funcționarilor publici li se aplică în mod corespunzător prevederile art. 35 alin. (1) din *Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, considerăm că acestea nu se pot aplica funcționarilor publici deoarece aceste funcții publice au reglementări specifice aprobate prin lege, respectiv, prevederile art. 94 alin. (2) lit. c) din *Legea nr. 161/2003*.

Astfel, dispozițiile art. 35 din *Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii*, stabilesc faptul că orice salariat are dreptul de a munci la angajatori diferiți sau la același angajator, în baza unor contracte individuale de muncă, beneficiind de salariul corespunzător pentru fiecare dintre acestea.

Fac excepție de la prevederile susmenționate, situațiile în care prin lege sunt prevăzute incompatibilități pentru cumulul unor funcții.

Potrivit prevederilor art. 94 alin.(2) lit. c) din *Legea nr. 161/2003*, funcționarii publici nu pot deține alte funcții și nu pot desfășura alte activități, remunerate sau neremunerate, în cadrul regiilor autonome, societăților comerciale ori în alte unități cu scop lucrativ din sectorul public.

De asemenea, conform art. 14 alin. (2)-(3) din *Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare*, structura organizatorică a instituțiilor cu rețea sanitară proprie a Ministerului Sănătății și regulamentul de organizare și funcționare se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (3) din *Ordinul ministrului sănătății nr. 1078/2010 privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București*, personalul medico-sanitar și auxiliar sanitar încadrat ca funcționar public și care ar putea beneficia de exceptarea propusă în propunerea legislativă este în număr mic. Acest lucru se datorează prevederilor art. 5 din *Ordinul ministrului sănătății nr. 824/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și funcționarea Inspecției Sanitare de Stat*, potrivit cărora inspectorii sanitari din cadrul direcțiilor de sănătate publică trebuie să fie

independenți în raport cu partea inspectată și nu trebuie să se angajeze în nicio activitate care să afecteze independența lor în raționament, astfel că nu pot fi angajați ai unității sanitare.

4. În ceea ce privește actele normative la care se face referire în *Expunerea de motive*, facem următoarele precizări:

- *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar* a fost respinsă prin *Legea nr. 30/2012*;

- art. 22 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale*, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogat prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2013 pentru stabilirea unor măsuri privind asigurarea funcționalității administrației publice locale, a numărului de posturi și reducerea cheltuielilor la instituțiile și autoritățile publice, din subordinea, sub autoritatea sau coordonarea Guvernului ori a ministerelor*;

- *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2010 pentru unele măsuri de ocupare a posturilor din sectorul bugetar* care modifică și completează art. 22 din *OUG nr. 34/2009*, nu mai are aplicabilitate deoarece acest articol a fost abrogat.

Astfel, considerăm că propunerea legislativă trebuie analizată în contextul legislativ actual, reprezentat de *OUG nr. 77/2013*, care prevede o serie de măsuri în ceea ce privește posturile vacante existente, ocuparea acestora, precum și posibilitatea înființării de noi posturi de către autoritățile și instituțiile publice.

Potrivit art. 5 alin. (1) din *OUG nr. 77/2013*, „toate instituțiile și autoritățile publice pot ocupa prin concurs/examen posturi conform principiului: "unu la unu", respectiv la un post ocupat devenit vacant, un post ocupat.”

Totodată, art. 6 alin. (1) și alin. (2) din actul normativ menționat prevede că:

„Art. 6 - (1) Anual, prin hotărâre, Guvernul poate stabili numărul maxim de posturi care se pot înființa și ocupa, suplimentar posturilor stabilite după aplicarea prevederilor art. 1-3, în condițiile legii, de către instituțiile și autoritățile publice prevăzute la art. 1 alin. (1), cu respectarea prevederilor Legii responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010.

(2) Numărul posturilor suplimentare prevăzute la alin. (1), pentru instituțiile și autoritățile publice prevăzute la art. 1 alin. (1), se aprobă prin memorandum de către Guvern.”

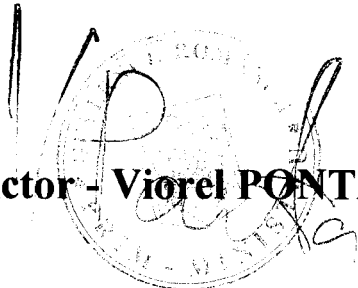
În consecință, în condițiile noului cadru normativ în vigoare, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București pot solicita Ministerului Sănătății, instituție în subordinea căreia se află, majorarea numărului de posturi în vederea ocupării acestora cu personal specializat care să contribuie la eficientizarea activității unităților sanitare.

5. Cu privire la respectarea normelor de tehnică legislativă, semnalăm faptul că titlul propunerii legislative se referă la modificarea *Legii nr. 95/2006*, iar în partea introductivă a articolului unic se face referire la modificarea și completarea *Legii nr.95/2006*, în realitate textul vizând doar completarea acesteia.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Victor - Viorel PONTA

Domnului senator **George – Crin Laurențiu ANTONESCU**

Președintele Senatului